

Svar (22/12 94)

Socialministeren (Karen Jespersen):

Det er min opfattelse, at hjemtagelse af anbragte børn og unge alene af besparelshensyn, og uden at det er i overensstemmelse med de fastlagte planer i anbringelsessagerne, ikke er i overensstemmelse med bistandsloven, således som reglerne heri blev fastlagt med virkning fra den 1. januar 1993.

Baggrunden for disse regler har været ønsket om at forbedre kvaliteten i disse sager. Reglerne om udarbejdelse af planer, styrkelsen af retssikkerheden for såvel forældre som for børn og unge er af den største betydning for dette arbejde.

Med reglerne blev forældres og de unges ankenemligheder styrket. En kommunes afgørelse om revision af planen, som der ikke er opnået enighed om med forældremyndighedens indehaver eller den unge, der er fyldt 15 år, vil efter bistandslovens § 15, stk. 1, kunne indbringes for det sociale ankenævn.

Jeg er bekendt med, at der for det sociale ankenævn i Frederiksborg Amt er indbragt nogle afgørelser truffet af Helsingør Kommune vedrørende uenighed om revision af planer for anbragte børn og unge.

Den Sociale Ankestyrelse har endvidere oplyst, at man allerede er blevet orienteret af Frederiksborg Statsamt om det sociale ankenævns afgørelser i tre klagesager i anledning af Helsingør Kommunes beslutning om med kort varsel at ophæve hjælpeforanstaltninger i henhold til bistandslovens § 33 for en række børn og unge. Nævnet har i de tre tilfælde ophævet kommunens afgørelser og hjemvist sagen til fornyet behandling i udvalget.

Ankestyrelsen vil rette henvendelse til samtlige de sociale ankenævn for at gøre opmærksom på problemet, så de sociale ankenævn kan følge området, ligesom Ankestyrelsen vil anmode om løbende at blive orienteret om eventuelle tilsvarende problemer med henblik på at vurdere behovet for at bringe bistandslovens § 36 a i anvendelse.

Det sociale ankenævn i Københavns Amt har telefonisk oplyst, at man ikke dør på det seneste har modtaget klager i anbringelsessager.

Endelig kan jeg oplyse, at jeg den 15. december 1994 har anmodet henholdsvis Brøndby og Helsingør Kommuner om redegørelser. Der henvises til min besvarelse af spørgsmål nr. S 457.

Spm. nr. S 457

Til socialministeren (14/12 94) af:

Villy Søvnald (SF):

»Er ministeren vidende om, hvorvidt de mange hjemtagelser af anbragte børn i bl.a. Brøndby og Helsingør Kommuner sker i henhold til børnenes handleplaner, eller er tilfældet, at børnene typisk hjemtages for at spare penge på de kommunale budgetter, og at man så efterfølgende reviderer handleplanerne?«

Begrundelse

Der henvises til begrundelsen for spørgsmål nr. S 456.

Svar (22/12 94)

Socialministeren (Karen Jespersen):

Jeg har anmodet henholdsvis Helsingør og Brøndby Kommuner om at redegøre for de i pressen omtalte planer for kommunens anbringelsespolitik. I denne forbindelse har jeg specielt bedt om oplysninger om sammenhængen til de planer, som efter den 1. januar 1993 skal foreligge i hver enkelt anbringelsessag.

Der foreligger svar fra Brøndby Kommune. Kommunen redegør for, at man med udgangspunkt i budgetvedtagelsen har fundet det påkrævet at gennemføre en systematisk og kritisk gennemgang af samtlige sager om anbragte børn og unge. Formålet med denne gennemgang er at finde ud af, om der kan iværksættes andre foranstaltninger, der kan fremme eventuel hjemtagelse.

Brøndby Kommune har udarbejdet handleplaner for anbringelserne. Det er kommunens vurdering, at man godt kan følge disse handleplaner op med spørgsmålet om, hvad der skal til for at fremme de mål, der er sat i handleplanen.

Det fremgår videre, at Brøndby Kommune har valgt at fokusere på, hvilket tiltag man kan bringe i anvendelse for at forebygge, at behov for anbringelse opstår. Dette gøres bl.a. ved at bruge kommunens familierådgivere, amtets rådgivningscenter, ved et tæt samarbejde med pædagogisk/psykologisk rådgivning, anvendelse af lokalt oprettede projekter m.v.

Det fremgår videre, at Brøndby Kommune således ikke agter at tilsidesætte bistandslovens bestemmelser. Politisk er hovedvægten lagt på